دریچه

کیفیت گمشده آموزش‌وپرورش

تراکم دانش‌آموزان در کلاس‌های درس

محمدتقی فلاحی

● کیفیت‌بخشی به آموزش از موضوعاتی است که در سال‌های اخیر باوجود تاکید کارشناسان، همچنان با بی‌توجهی مسئولان آموزش‌وپرورش روبه‌رو بوده است. در سال‌های اخیر آماری که بارها به آن استناد شده، تعداد زیاد معلمان نسبت به دانش‌آموزان است. با تکیه بر این آمار نادرست نتیجه‌گیری می‌شود که تعداد معلمان مازاد بالاست.

نگاهی دقیق‌تر به اعدادی که در آغاز سال تحصیلی اعلام شده کمک می‌کند تصویر روشن‌تری از موضوع داشته باشیم.

آقای فانی در روز اول مهر تعداد فرهنگیان را ۹۸۰ هزار نفر و تعداد دانش‌آموزان را بیش از یک‌میلیون و ۳۲۰ هزار نفر اعلام کرد. نکته‌ای که باید به آن توجه کرد این است که باز هم براساس آمار وزارت آموزش‌وپرورش، از میان همه فرهنگیان حدود ۳۶ درصد آنان را نیروهای خارج از کلاس تشکیل می‌دهند (استاندارد آن در جهان ۲۵ درصد است) که قاعدتا این تعداد را که بیش از ۳۵۲هزار نفر از کارکنان می‌شوند باید از تعداد معلمان کم کرد و بقیه را که اندکی بیش از ۶۲۷ هزار نفر هستند، اگر نسبت به دانش‌آموزان در نظر بگیریم؛ عددی بیش از ۲۱ دانش‌آموز برای هر معلم به دست می‌آید.

روشن است تعداد دانش‌آموز در استان‌ها و مناطق مختلف متفاوت است. برای مثال تعداد شاگردان برخی مدرسه‌های روستایی در هر کلاس می‌تواند بسیار کمتر از این عدد میانگین باشد. در برابر، این تعداد به دانش‌آموزان مدرسه‌های شهرها به‌ویژه شهرهای بزرگ افزوده می‌شود. بنابراین شاهدیم که در شهرها نابسامانی نیروی انسانی بسیار بیشتر به چشم می‌خورد؛ بیشترین تعداد معلمان مازاد، بیشترین نیاز به معلمان حق‌التدریس و البته شلوغ‌ترین کلاس‌های درس که عامل مهمی در کاهش کیفیت آموزش در این کلاس‌هاست.

مدیریت آموزش‌وپرورش چنانچه نگاه کمیت‌گرای خود را اندکی تعدیل می‌کرد، امسال بهترین زمان برای متعادل‌کردن تعداد دانش‌آموزان حاضر در کلاس به‌ویژه در شهرهای بزرگ بود. با وجود این همچنان

شاهد کلاس‌های با تراکم بالای ۳۰ و ۳۵ نفر (در پاره‌ای موارد بالاتر از ۴۰) در تمامی مقاطع تحصیلی هستیم. سال‌هاست که از اهمیت سال اول ابتدایی به‌عنوان سال پایه صحبت می‌شود، بااین‌حال درحالی‌که به روایت آمار حدود یک‌سوم از تعداد دانش‌آموزان کاهش یافته است، همچنان شاهد متراکم‌کردن کلاس‌های اول ابتدایی با ۳۲ تا ۳۵ دانش‌آموز و بالاتر در مدرسه‌های دولتی هستیم. گذشته از حقی که از آموزگاران این کلاس‌ها ضایع می‌شود و فرصت ارائه کار باکیفیت را از آنها می‌گیرد، پرسش اصلی این است کودکان ما چرا باید در بدو ورود به دنیای مدرسه و آموزش در چنین کلاس‌های فشرده‌ای، تمامی شور و شوقشان به آموختن با تن‌دادن ناگزیر به نظم پادگانی و احتمالا خشن یک کلاس پرجمعیت به سردی گراید و هنوز به سال دوم نرسیده از درس و مدرسه گریزان شوند.

در دبیرستان‌ها نیز تعداد زیادی از همکاران در سال تحصیلی جدید به زحمت توانستند ساعت‌های موظف خود را کامل کنند و تعدادی از آنها نیز در اقدامی غیرکارشناسانه بدون تأمین شرایط لازم به دوره اول متوسطه و ابتدایی فرستاده شدند؛ درحالی‌که با رساندن تعداد دانش‌آموزان هر کلاس به‌ویژه در شهرهایی مانند تهران به حد معقول ۲۵ نفر، آموزش‌وپرورش می‌توانست از نیروی موظف خود، در جایگاه اصلی‌اش بهره بیشتری ببرد. ضمن اینکه آرامش خاطر و امنیت شغلی همکاران را هم کمتر به خطر بیندازد و با فاصله‌گرفتن از نگاه سودمحور، دست‌کم از یک جنبه به کیفیت کار آموزش و آرامش فضای کلاس و کاهش تنش میان معلم و دانش‌آموز، کمک شایانی کند. برای تهران نیز که بیشتر نیروهای مازاد آن دبیران خانم هستند، می‌توان با شکستن تابوی تدریس خانم‌ها در مدرسه‌های پسرانه، بخشی از آنها را در دوره اول متوسطه به کار مشغول کرد.

اگرچه افزایش قابل ملاحظه بودجه، ضرورتی انکارناپذیر برای افزایش کیفیت آموزش‌وپرورش است؛ اما فراموش نکنیم کیفیت‌بخشی تماما مربوط به بودجه نیست، بلکه درایت و تغییر نگاه مدیران و برنامه‌ریزان را نیز می‌طلبد.

قنات کلاته، روستای ورزگ واقع در خراسان جنوبی

با چشم‌انداز مقابله با بحران آب و توسعه پایدار، قنات ثبت جهانی می‌شود

قنات‌ها در راه یونسکو

صدرا محقق: ۱۱ قنات شناخته‌شده و شاخص ایرانی برای ورود به فهرست میراث جهانی نامزد شده‌اند. پرونده ثبت جهانی این قنات‌ها با مشارکت سازمان میراث‌فرهنگی، وزارت نیرو و وزارت جهاد کشاورزی آماده‌سازی و به یونسکو ارسال شد تا در اجلاس این سازمان در تیرماه سال آینده بررسی و نتیجه آن اعلام شود؛ نتیجه‌ای که مسئولان سازمان میراث‌فرهنگی از هم‌اکنون باقاطعیت از ثبت جهانی آن می‌گویند.

قنات‌های وزوان و میمه در اصفهان، مون، زارچ و حسن‌آباد مشیر در یزد، گوهر ریز جوپار و دو قنات دیگر در بم از استان کرمان، قصبه گناباد و فردوس از خراسان و ابراهیم‌آباد در اراک، نام این ۱۱ قنات است. تلاش برای ثبت جهانی قنات‌های ایرانی که یکی از شیوه‌های پایدار مدیریت منابع آب است، در شرایط کنونی از آن‌رو واجد اهمیت است که ایران به لحاظ منابع آب و چگونگی به‌کارگیری و مدیریت آن، با بحران‌های جدی‌ای مواجه است. «علی‌اصغر سمساریزدی»، پژوهشگر و مشاور ارشد مرکز بین‌المللی قنات و سازه‌های تاریخی آبی که در تهیه و تدوین پرونده ثبت جهانی قنات‌های ایران نقش عمده‌ای داشته است، در گفت‌وگو با «شرق» در این‌باره می‌گوید: «۱۱ قناتی که برای ثبت جهانی انتخاب و در این پرونده گنجانده شده‌اند، هرکدام به لحاظ قدمت، نوع معماری، عمق، طول و مشخصاتی از این‌دست، منحصربه‌فرد و بی‌نظیر هستند».

او درباره دیگر جزئیات این پرونده نیز می‌گوید: «هفت سال پیش مرکز بین‌المللی قنات و سازه‌های آبی که از مراکز وابسته به یونسکو در ایران است، مطالعات تعدادی از قنات‌های شاخص را در دستور کار قرار داد، برهمین‌اساس بررسی شد هر کدام از قنات‌ها، شاخصه‌های موردتوجه برای یونسکو برای ثبت جهانی را داشته باشد و دراین‌راستا مطالعات گسترده‌ای در دستور کار قرار گرفت، درنهایت چند سال طول کشید تا این مطالعات انجام و پرونده‌ها آماده شود. بعد از تکمیل، پرونده به میراث داده شد و این سازمان پرونده‌ها را بعد از مطابقت با معیارهای یونسکو، ارزیابی مجدد کرد و برای نامزدکردن در فهرست آثار ثبت جهانی به یونسکو ارسال کرد». سمساریزدی درباره ویژگی‌های اصلی انتخاب این ۱۱ قنات برای ثبت در فهرست جهانی نیز به «شرق» گفت: «ویژگی‌های موردتوجه برای انتخاب این قنات‌ها، شامل فناوری‌های مرتبط با احداث برخی از آنها و همین‌طور برخی ویژگی‌های منحصربه‌فرد آنها، مانند عمیق‌ترین، طولانی‌ترین، یا قدیمی‌ترین قنات ایران بود. علاوه بر این، برخی دیگر از قنات‌های انتخاب‌شده نیز نظام‌های مدیریت آب خیلی پیچیده‌ای بر آنها حاکم است و همین هم آنها را خاص کرده است، برخی از این قنات‌ها نیز به لحاظ فناوری حفر منحصربه‌فردند و شیوه ساخت آنها نشانه دانش گذشتگان ماست».

ویژگی‌های برخی از این قنات‌ها که آنها را واجد ورود به این فهرست کرده، به این شرح‌است:

قنات زارچ که در این فهرست قرار دارد با ۸۰ کیلومتر طول عنوان طولانی‌ترین قنات دنیا را دارد، قدمت قنات زارچ را مربوط به دو تا سه هزار سال پیش و دوران پیش از اسلام و دوره ساسانی می‌دانند. قنات بلده، رشته‌قناتی با قدمت تاریخی مربوط به دوره ساسانی است که بخش‌های عمده‌ای از زمین‌های کشاورزی نزدیک شهر فردوس را آبیاری می‌کند. این قنات دربرگیرنده ۱۶ قنات، دو چشمه و مقداری آب‌های سرگردان است. ناصرخسرو در سفرنامه خود آن را به کیخسرو نسبت می‌دهد. قنات مون در اردستان اصفهان واقع شده و تنها قنات دوطبقه جهان است. این قنات دوطبقه با شماره ۹۰۲۳ در سال ۸۲ در فهرست آثار ملی به ثبت رسیده و شامل دوطبقه است که در هر طبقه آن آبی مستقل جریان دارد به‌گونه‌ای که آب هیچ‌یک به دیگری نفوذ نمی‌کند، این قنات ۸۰۰ سال پیش احداث شده است.

درباره قنات‌های وزوان و مزدآباد میمه هم گفته می‌شود وجود سدهای زیرزمینی در این دو قنات باعث شد آنها به این فهرست راه پیدا کنند. قنات گوهر ریز جوپار قدمتی ۷۵۰ساله از دوران صفویه دارد و درمجموع با سه هزار و ۵۵۶ متر طول با ۱۲۹ حلقه چاه و در شش رشته با دبی آب ۶۰ لیتر در ثانیه حدود ۳۳۰ هکتار اراضی باغ شهر جوپار را آبیاری می‌کند و یکی از مزیت‌های این قنات تأمین آب آن از گسل است. درهمین‌حال، محمدحسن طالبیان، معاون میراث‌فرهنگی کشور، نیز هدف از تلاش برای ثبت جهانی پرونده قنات را توجه به میراث گذشته، حل بحران آب و راهی به سوی توسعه پایدار می‌داند. او همچنین می‌گوید: «پرونده ثبت جهانی قنات‌ها نخستین پرونده مشارکتی سازمان میراث‌فرهنگی با دیگر دستگاه‌ها و سازمان‌های کشور محسوب می‌شود که با هدف توسعه پایدار شکل گرفته است. به همین دلیل، این پرونده بسیار مهم و پیچیده به شمار می‌رود که برای نخستین‌بار با مشارکت سازمان میراث‌فرهنگی، وزارت نیرو و وزارت جهاد کشاورزی مراحل آماده‌سازی و ارسال آن انجام شد».

معاون میراث‌فرهنگی کشور با اشاره به بحران آب و لزوم توجه وزارتخانه‌ها به موضوع قنات، تأکید کرد: «با وجود بحران آب در ایران و لزوم توجه دستگاه‌های مختلف به میراث گذشته، از یک‌سال و نیم گذشته پرونده‌هایی برای ثبت در فهرست آثار جهانی انتخاب شد که نیاز به مشارکت سازمان‌ها و شوراهای مردمی داشت. درحال حاضر یکی از ویژگی اصلی ثبت قنات‌ها این است با مدیریت سنتی مردم اداره می‌شوند به‌طوری‌که در کنار ۱۱ قنات شاخص کشور که برای ثبت در فهرست آثار جهانی انتخاب شده‌اند، پایگاه و مرکز پایش با همکاری دستگاه‌ها ایجاد شده است».

طبق گفته رضا راعی‌عزآبادی، مدیرکل دفتر مطالعات پایه منابع آب ایران، درحال‌حاضر ۴۱ هزار رشته‌قنات در کشور براساس آماربرداری‌های سال ۹۰ شناسایی شده که از آنها چهار میلیارد مترمکعب آب برداشت می‌شود. این در حالی است در آماربرداری‌های سال ۸۵، ۳۶ هزار رشته‌قنات شناسایی شده بود که از آن هشت میلیارد مترمکعب آب برداشت می‌شد.

خبر

یک انحلال و تغییر در حمل‌ونقل ریلی شهری

● **شرق:** شورای‌عالی اداری دولت خردادماه امسال به‌منظور کاهش تصدی‌گری دولت، تفکیک وظایف حاکمیتی از تصدی‌های قابل واگذاری و همچنین تقویت نقش سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی، هدایت، راهبری، نظارت و کنترل بر توسعه حمل‌ونقل ریلی درون‌شهری و حومه، شرکت مادر تخصصی حمل‌ونقل ریلی کشور را منحل کرد. براین‌اساس قرار شده تا بخشی از امور تصدی‌گری این شرکت توسط شهرداری‌ها انجام شود و سایر وظایف آن نیز از طریق دفتر حمل‌ونقل ریلی مجزایی که در سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور تشکیل خواهد شد، پیگیری شود.

علی نوذرپور، معاون شهرداری‌های سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور در گفت‌وگو با خبرنگار «شرق» با اشاره به این خبر، گفت: این تصمیم خیلی پیش‌تر در هیأت دولت به تصویب رسید و علت آن به نوع عملکرد این مجموعه و جلوگیری از موازی‌کاری برمی‌گردد. طبق این تصمیم برای رسیدن به یکپارچگی در مدیریت حمل‌ونقل ریلی، این مجموعه به‌عنوان یکی از اجزای ساختار سازمان شهرداری‌ها در وزارت کشور تعیین شد و به‌زودی درخواست تشکیلات آن هم تأیید و ابلاغ می‌شود.

وی در ادامه گفت: پس از این مصوبه درخواست تشکیلات برای این مجموعه را به سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی اعلام کردیم و به محض تأیید این تشکیلات و صدور حکم برای مدیریت آن، فعال خواهد شد.

نوذرپور با تأکید بر اینکه این مجموعه در موازات سازمان شهرداری‌ها فعالیت می‌کرد و زمینه چنددستگی فعالیت‌ها به وجود آمده بود، گفت: این تغییر با پیشنهاد وزارت کشور انجام شد و قطعا در ادامه شرایط قطارهای شهری در کشور تغییرات چشمگیری خواهند داشت.

معاون شهرداری‌های سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور همچنین به عملکرد دولت یازدهم در مورد قطارهای شهری اشاره کرد و گفت: قطار شهری استان‌های شیراز، اصفهان و تبریز فعال شده و مراحل پایانی را طی می‌کند و به‌زودی قطارشهری زنجان و اهواز هم راه‌اندازی می‌شود. این روند نشان از اولویت دولت در تکمیل قطارهای شهری دارد.

داستان دانشجویان «دانشگاه خوارزمی» و تشکل‌هایی که بازنمی‌شوند

رؤیای بازگشایی

شهرزاد همتی: «انجمن‌های اسلامی دانشجویان» با قدمتی بیش از ۷۰ سال در دانشگاه‌ها شکل گرفته‌اند؛ انجمنی که آن را می‌توان هسته‌های اولیه دانشجویان مسلمانی دانست که تحت‌تأثیر آموزش‌های قرآنی آیت‌الله طالقانی و آموزه‌های علمی- دینی بازرگان و افرادی چون شهیدبهشتی، دکتر علی شریعتی، استاد شهیدمطهری و... بودند. این مجموعه از فعالان مسلمان کم‌کم از حد هسته به یک طیف در دانشگاه‌ها تبدیل شدند. در تمامی این سال‌ها، انجمن‌های اسلامی دانشجویان با تأسی به آموزه‌های روشنفکران دینی و در مواجهه با اسلام سنتی و افکار ماتریالیستی، مروج نوعی از اسلام در دانشگاه‌ها بودند که پاسخ‌گوی معضلات زمانه و شبهات رایج آن دوران بود. در سال‌های گذشته و استقرار دولت نهم و دهم، فعالیت‌ها و تشکل‌های دانشجویی از رونق افتادند. دانشجویان فقط به داشتن یک دفتر و تهیه بروشورها بسنده کردند و بعد از مدتی هم تشکل‌هایی مثل انجمن اسلامی و دفاتر تحکیم یکی‌یکی تعطیل شدند و دیگر خبری از فعالیت‌های پرشور آنها و برگزاری مناظرات نبود. این ماجرا تا خرداد ۹۲ ادامه داشت. درست در روزهایی که دولت تدبیروامید شروع به جان‌گرفتن کرد، دانشجویان نیز خودشان را دوباره برای دانشجوی فعال‌شدن آماده کردند. نوای آشنای سرودهای دانشجویی از دفاتر تشکل‌ها شنیده می‌شد و تشکل‌ها به آرامی و بی‌سروصدا شروع به عضوگیری کردند. دانشجویان دانشگاه خوارزمی هم از این قاعده مستثنی نبودند. هرچند دانشجویان انجمن اسلامی این دانشگاه هنوز حتی نتوانسته‌اند مجوز انتخابات خود را از سرپرست فعلی دانشگاه بگیرند.

به درخواست ما رسیدگی نمی‌کنند

سیدنوید کله‌رودی، دانشجوی دانشگاه خوارزمی و دبیر انجمن علوم سیاسی این دانشگاه، در گفت‌وگو با «شرق» از قصه طول و دراز انجمن اسلامی دانشگاه خوارزمی می‌گوید. او با بیان اینکه هرگز نتوانسته‌اند در فضایی آرام و مناسب با سرپرست فعلی دانشگاه خوارزمی، دکتر سبحان‌اللهی صحبت کنند، می‌گوید: «ماجرای ما و انجمن اسلامی دانشگاه خوارزمی، از اردیبهشت‌ماه شروع شده. ما اردیبهشت‌ماه سال تحصیلی گذشته، درخواست تأسیس انجمن اسلامی دانشگاه را دادیم. این را هم بگویم که دانشگاه خوارزمی از سال ۸۸ دیگر انجمن اسلامی اصلاح‌طلب ندارد، این در حالی است که از سال ۴۱ سابقه حضور انجمن اسلامی در دانشگاه خوارزمی وجود دارد. بعد از اعلام درخواست، دانشگاه به ما قول همکاری داد اما گفتند باید تا تابستان برای بررسی اساسنامه انجمن اسلامی، صبر کنیم. با وجود اینکه قانون می‌گوید دانشگاه در عرض ۴۰ روز باید به درخواست ما برای تأسیس انجمن پاسخ بدهد و عدم جوابدهی در این مدت به منزله تأیید دانشگاه است، بااین‌حال اما در تمام طول تابستان منتظر ماندیم». کله‌رودی می‌گوید که دانشجویان فعال با امیدهای فراوان مهرماه برای شروع سال تحصیلی جدید به دانشگاه می‌روند و باز هم خبری نمی‌شود. او در ادامه می‌افزاید: «در آغاز سال تحصیلی ما با رفتاری توهین‌آمیز از سوی دانشگاه مواجه شدیم. آنها گفتند اصلا جلسه برای درخواست ما تشکیل نشده و اساسنامه ما خوانده نشده. آقای دکتر سبحان‌اللهی، سرپرست دانشگاه را هم پیدا نکردیم. چون اساسا ایشان وقت ملاقات نمی‌دهند. من به همراه اعضای هیأت مؤسس انجمن به دفتر ایشان رفتیم و مدیر دفترشان گفتند آقای دکتر تا سه هفته بعد وقتشان پر است و این برخورد برای ما به منزله این بود که شما نمی‌توانید با سرپرست دانشگاهی که در آن درس می‌خوانید، ملاقات کنید. شاید برایتان جالب باشد اگر بگویم ما هروقت بخواهیم دکتر سبحان‌اللهی را ببینیم باید در صف عابربانک یا راه مسجد منتظرشان بمانیم و به زور با ایشان چنددقیقه صحبت کنیم. بالاخره توانستیم دکتر سبحان‌اللهی را در صف بانک ببینیم و ایشان به ما گفتند دلیل عدم بررسی درخواست ما تعطیلی دانشگاه بوده و ما هم سؤال نکردیم که چطور امکان دارد یک دانشگاه از اردیبهشت‌ماه تا مهرماه تعطیل باشد. آقای سبحان‌اللهی گفتند صبر کنید تا نیمه مهرماه به شما جواب می‌دهیم و باز هم صبر کردیم».

دبیر انجمن علوم سیاسی دانشگاه خوارزمی می‌گوید اما تا نیمه مهرماه صبرکردن هم افاقه نمی‌کند و بعد از اینکه او موفق می‌شود دکتر سبحان‌اللهی را در راه مسجد پیدا کند پاسخ در خورتوجهی می‌شنود. کله‌رودی می‌گوید: «دکتر سبحان‌اللهی گفتند نماینده نهاد رهبری چهار روز است که از حج آمده‌اند و من الان و در این شرایط تشکیل جلسه بدهم؟ ما هم گفتیم بقیه انجمن‌های اسلامی دانشگاه‌ها برای دانشجویان جشن ورود به دانشگاه داشتند و خودشان را معرفی کردند و دانشگاه خوارزمی که امسال صدویک‌ساله می‌شود در مسائلی از این دست عقب است. اما عین جواب ایشان به من این بود: ما در زمینه‌های دیگر عقبیم و در این زمینه هم عقب هستیم. ایشان دو روز قبل به من گفتند تا ۲۰ مهرماه صبر کنید تا ما به شما اعلام کنیم. اما یکی از اعضای هیأت مؤسس به دفتر ریاست می‌روند و از آنها نتیجه می‌خواهد و رئیس دفتر به او می‌گوید نتیجه بررسی و استعلام پرونده هرکدام از شما ۳۰ روز طول می‌کشد. این برای ما یعنی خبری از انجمن اسلامی نیست».

پنجشنبه منتظر دانشجویان متقاضی تأسیس انجمن هستم

دکتر محمدی، مدیر فرهنگی دانشگاه خوارزمی با ابراز بی‌اطلاعی از روند بررسی پرونده دانشجویان خواهان تأسیس انجمن اسلامی به «شرق» می‌گوید: «این موضوع معمولا از طریق شورای سه‌نفره دانشگاه بررسی می‌شود. در شورای سه‌نفره نماینده وزارت علوم، نماینده ولی فقیه و ریاست دانشگاه حضور دارند. این تقاضاها و درخواست‌های حضور سخنران از خارج دانشگاه نیز در شورای فرهنگی مطرح نمی‌شود و مستقیما از طریق شورای سه‌نفره مورد بررسی قرار می‌گیرد». محمدی در ادامه افزود: «آنجا هم طبق آیین‌نامه زمانی برای بررسی مشخص می‌شود. من اصلا نمی‌دانم آیین‌نامه چه گفته و حتی تقاضای بازگشایی مربوط به چه تاریخی است. اما اساسا شورای سه‌نفره که در دانشگاه حضور دارند، موظف است در عرض دو، سه ماه درخواست‌ها را بررسی کنند و بعد جواب دانشجویان را بدهند».
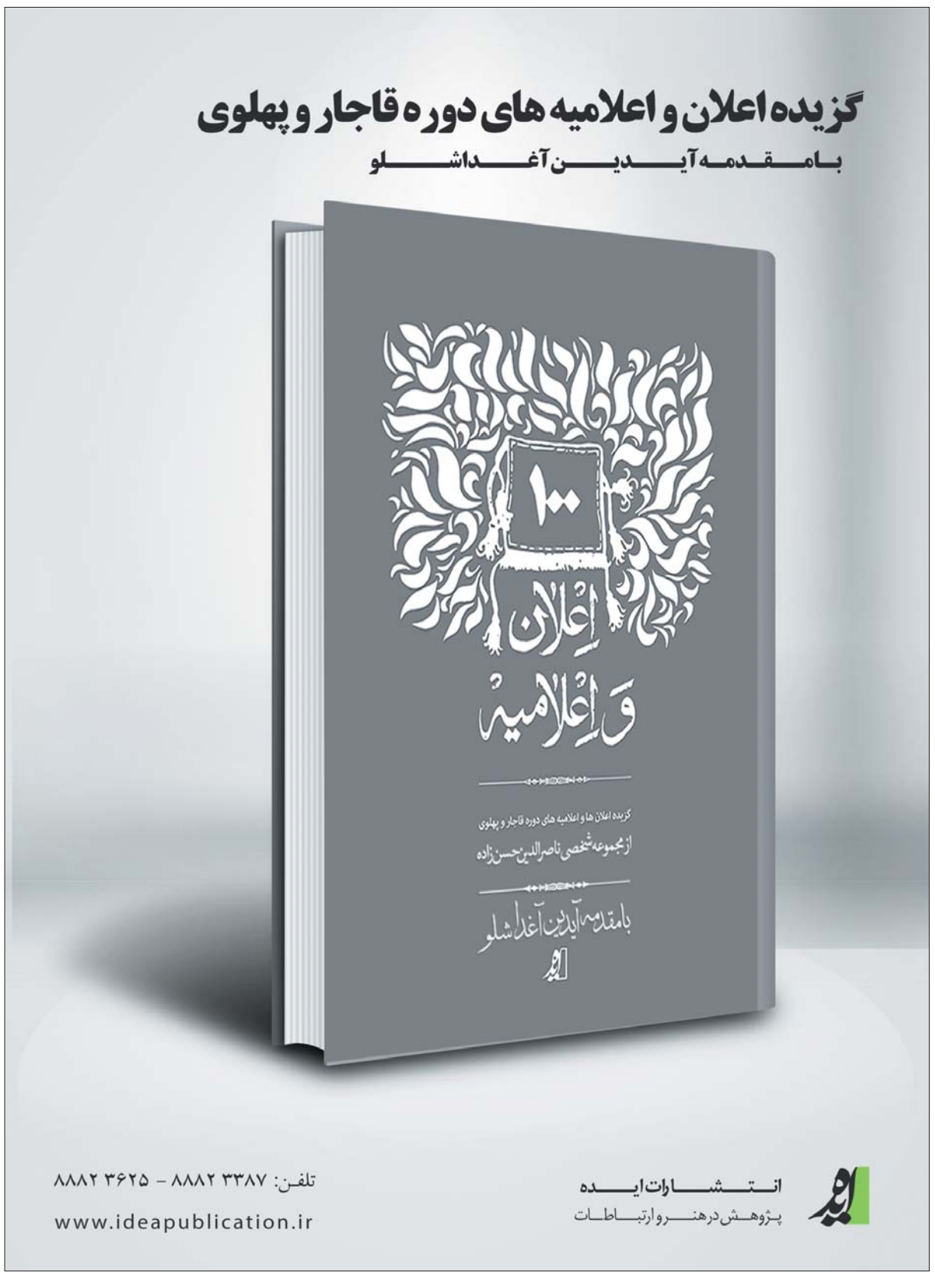
در این میان دکتر سبحان‌اللهی، سرپرست دانشگاه خوارزمی در گفت‌وگو با «شرق» ضمن قول‌دادن به دانشجویان برای پیگیری هرچه‌سریع‌تر درخواست آنها برای بازگشایی انجمن اسلامی، اظهار کرد: «من کاملا عدم دیدار با دانشجویان را تکذیب می‌کنم. هر پنجشنبه مخصوص ملاقات با متقاضیان است و من این پنجشنبه نیز با وجود اینکه تا پیش از این پنج مرتبه درباره بازگشایی انجمن با دانشجویان دیدار کرده‌ام، منتظر آنها هستم. دلیل طولانی‌شدن انتظار آنها هم این است که یکی از اعضای هیأت سه‌نفره به‌تازگی از سفر برگشته است. ما در اسرع وقت جلسه را تشکیل می‌دهیم و نتیجه پیگیری را اطلاع خواهیم داد».